

454

Besluit van 29 augustus 1983, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en het Arbeidsovereenkomstenbesluit

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, van 29 juni 1983, nr. AB83/U1138, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 1929, 530);

De Raad van State gehoord (advies van 2 augustus 1983, nr. W04.83.0380/12.3.30);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 22 augustus 1983, nr. AB83/1435, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. Het vijfde lid van artikel 24 vervalt en het zesde lid wordt vernummerd tot vijfde lid.

B. Na artikel 25 worden een opschrift en een nieuw artikel 25a ingevoegd, luidend:

Duur van de vakantie bij dienstverrichting op meer dan wel minder dan vijf dagen per week

Artikel 25a

1. Ten aanzien van de ambtenaar die ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling op gemiddeld meer dan wel minder dan vijf dagen per week dienst verricht, wordt het aantal vakantiedagen waarop ingevolge de artikelen 24 en 25 aanspraak bestaat, naar evenredigheid verhoogd, onderscheidenlijk verlaagd.

2. Indien in de loop van een kalenderjaar wijziging optreedt in het aantal dagen per week waarop de ambtenaar dienst verricht, wordt de duur van

de vakantie bepaald door het aantal in dat jaar nog niet opgenomen dagen te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller het nieuwe aantal dagen per week en de noemer het oude aantal dagen per week is.

3. Het aantal dagen waarop de ambtenaar na toepassing van dit artikel in enig kalenderjaar aanspraak heeft, wordt zo nodig naar boven afgerond op hele dagen.

C. In artikel 26 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

In het eerste lid wordt de zinsnede «waarop hij krachtens de artikelen 24 en 25 aanspraak zou hebben» vervangen door: waarop hij krachtens de artikelen 24, 25 en 25a aanspraak zou hebben.

Het tweede lid vervalt en de leden 3, 4 en 5 worden vernummerd tot 2, 3 en 4.

D. In het eerste lid van artikel 27 wordt de zinsnede «van het naar de artikelen 24 en 25 berekende aantal vakantiedagen» vervangen door: van het naar de artikelen 24, 25 en 25a berekende aantal vakantiedagen.

E. In het tweede lid van artikel 29 wordt de zinsnede «het hem volgens de artikelen 24, 25 en 26 toekomstige aantal» vervangen door: het hem volgens de artikelen 24 tot en met 26 toekomstige aantal.

F. In artikel 30 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

In het tweede lid wordt de zinsnede «ingevolge het bepaalde in de artikelen 24, 25 en 26» vervangen door: ingevolge het bepaalde in de artikelen 24 tot en met 26.

Het derde lid wordt gelezen als volgt:

3. Het bepaalde in het vierde lid van artikel 26 is van overeenkomstige toepassing.

G. Artikel 30e wordt vernummerd tot 30f, en artikel 30d en het opschrift daarvan worden vervangen door:

Vakantieberekening in uren

Artikel 30d

Onze Minister is bevoegd met inachtneming van het overigens bij of krachtens deze paragraaf bepaalde, voorschriften vast te stellen, waarbij de vakantie niet in dagen, maar in uren wordt uitgedrukt.

Uitvoeringsvoorschriften

Artikel 30e

1. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in deze paragraaf nadere voorschriften vast te stellen.

2. De hoofden van diensten, bedrijven en instellingen zijn bevoegd die nadere voorschriften vast te stellen ter uitvoering van het bij of krachtens deze paragraaf bepaalde, welke in het bijzonder vereist worden voor een goede functionering van deze diensten, bedrijven en instellingen, onverminderd hetgeen ter zake bij dienstreglement is bepaald.

ARTIKEL II

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. Het vijfde lid van artikel 23 vervalt en het zesde lid wordt vernummerd tot vijfde lid.

B. Na artikel 24 worden een opschrift en een nieuw artikel 24a ingevoegd, luidend:

Duur van de vakantie bij dienstverrichting op meer dan wel minder dan vijf dagen per week

Artikel 24a

1. Ten aanzien van de werknemer die ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling op gemiddeld meer dan wel minder dan vijf dagen per week dienst verricht, wordt het aantal vakantiedagen waarop ingevolge de artikelen 23 en 24 aanspraak bestaat, naar evenredigheid verhoogd, onderscheidenlijk verlaagd.

2. Indien in de loop van een kalenderjaar wijziging optreedt in het aantal dagen per week waarop de werknemer dienst verricht, wordt de duur van de vakantie bepaald door het aantal in dat jaar nog niet opgenomen dagen te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller het nieuwe aantal dagen per week en de noemer het oude aantal dagen per week is.

3. Het aantal dagen waarop de werknemer na toepassing van dit artikel in enig kalenderjaar aanspraak heeft, wordt zo nodig naar boven afgerond op hele dagen.

C. In artikel 25 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

In het eerste lid wordt de zinsnede «waarop hij krachtens de artikelen 23 en 24 aanspraak zou hebben» vervangen door: waarop hij krachtens de artikelen 23, 24 en 24a aanspraak zou hebben.

Het tweede lid vervalt en de leden 3, 4 en 5 worden vernummerd tot 2, 3 en 4.

D. In het eerste lid van artikel 26 wordt de zinsnede «van het naar de artikelen 23 en 24 berekende aantal vakantiedagen» vervangen door: van het naar de artikelen 23, 24 en 24a berekende aantal vakantiedagen.

E. In het tweede lid van artikel 28 wordt de zinsnede «het hem volgens de artikelen 23, 24 en 25 toekomstige aantal» vervangen door: het hem volgens de artikelen 23 tot en met 25 toekomstige aantal.

F. In artikel 28a worden de volgende wijzigingen aangebracht:

In het tweede lid wordt de zinsnede «ingevolge het bepaalde in de artikelen 23, 24 en 25» vervangen door: ingevolge het bepaalde in de artikelen 23 tot en met 25.

Het derde lid wordt gelezen als volgt:

3. Het bepaalde in het vierde lid van artikel 25 is van overeenkomstige toepassing.

G. Artikel 28f wordt vernummerd tot 28g, en artikel 28e en het opschrift daarvan worden vervangen door:

Vakantieberekening in uren

Artikel 28e

Onze Minister is bevoegd met inachtneming van het overigens bij of krachtens deze paragraaf bepaalde, voorschriften vast te stellen, waarbij de vakantie niet in dagen, maar in uren wordt uitgedrukt.

Uitvoeringsvoorschriften

Artikel 28f

1. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in deze paragraaf nader voorschriften vast te stellen.

2. De hoofden van diensten, bedrijven en instellingen zijn bevoegd, die nadere voorschriften vast te stellen ter uitvoering van het bij of krachtens deze paragraaf bepaalde welke in het bijzonder vereist worden voor een goede functionering van deze diensten, bedrijven en instellingen, onverminderd hetgeen ter zake bij dienstreglement is bepaald.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 22 augustus 1983, Stb. 423

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 8 november 1983 nr. 217.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1984.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 29 augustus 1983

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Rietkerk

Uitgegeven de *vierde* oktober 1983

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Het in het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) en het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB) neergelegde systeem van vakantieaanspraken gaat uit van een aanspraak op vakantieverlof dat in beginsel zoveel mogelijk aaneengesloten moet worden ontvangen. Dat bij de realisatie van deze aanspraak zowel het dienstbelang als de wensen van de betrokken ambtenaar/werknemer daarop van (grote) invloed kunnen zijn, doet aan vorenvermeld beginsel geen afbreuk.

Afgezien van het verschil in basisaanspraak, gerelateerd aan de bezoldiging/beloning, kan worden gesteld dat in eenzelfde leeftijdsklasse iedere ambtenaar/werknemer het recht heeft op eenzelfde aaneengesloten vakantieperiode.

Opmerking verdient nog dat uit het geheel der voorschriften blijkt dat het aantal uren waarop gemiddeld per dienstdag gewerkt moet worden in beginsel niet relevant is voor laatstbedoeld recht.

Op die wijze wordt bereikt dat ook voor deeltijdwerkers met een gedeeltelijke dagtaak dezelfde aaneengesloten vakantieperiode geldt.

Ten aanzien van deeltijdwerkers met een gedeeltelijke weektaak kan dat anders liggen. In die situatie wordt de duur van de vakantie ingevolge het tweede lid van artikel 26 ARAR en van artikel 25 AOB bepaald in evenredigheid met het aantal dagen waarop recht zou bestaan bij een volledige taak. Het aantal uren waarop per dag wordt gewerkt kan dan de grootte van de aaneengesloten periode beïnvloeden. Bij een letterlijke toepassing van deze bepalingen zou b.v. indien vier halve dagen per week wordt gewerkt de duur van de vakantie $\frac{2}{5}$ bedragen van het aantal dagen bij een volledige weektaak. Voor een week vakantie zal de ambtenaar/werknemer echter vier dagen op dienen te nemen.

Ten einde aan deze niet in het systeem passende en ook onbillijke consequentie te ontkomen wordt in de praktijk voor het bepalen van de gedeeltelijke weektaak wel uitgegaan van het aantal dagen (en niet het aantal uren) waarop p.w. wordt gewerkt. Het komt mij wenselijk voor die gedragslijn te formaliseren door wijziging van de desbetreffende bepalingen van het ARAR en het AOB. In artikel I onder B en in artikel II onder B wordt dan ook voorgesteld een nieuw artikel 25a ARAR en 24a AOB op te nemen waardoor ook voor deeltijdwerkers eenzelfde aaneengesloten vakantieperiode geldt.

De nieuwe artikelen hebben tevens betrekking op ambtenaren/werknemers die, alhoewel geen deeltijdwerkers zijnde, niettemin op gemiddeld minder dan vijf dagen per week dienst verrichten. Tevens is, vanuit een oogpunt van systematiek, naar de nieuwe artikelen overgebracht de vakantie van de ambtenaren/werknemers die op gemiddeld meer dan vijf dagen per week dienst verrichten ingevolge de voor hen geldende werktijdregeling. De bepalingen welke tot nog toe op deze categorie betrekking hadden worden in artikel I onder A en artikel II onder A vervallen verklaard.

In de nieuwe artikelen 25a ARAR en 24a AOB is tevens een regeling opgenomen betreffende de duur van de vakantie indien in de loop van een kalenderjaar wijziging optreedt in het aantal dagen per week waarop de ambtenaar/werknemer ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling dienst verricht. Hiervoor ontbrak een regeling. Thans wordt uitdrukkelijk bepaald dat de duur van de vakantie bepaald wordt door het aantal in dat jaar nog niet opgenomen dagen te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller het nieuwe aantal dagen per week en de noemer het oude aantal dagen per week is. Hierdoor wordt bereikt dat ook in deze gevallen eenzelfde aaneengesloten vakantieperiode geldt.

Bij enkele departementen en daaronder ressorterende diensten, bedrijven of instellingen blijkt de behoefte te bestaan de vakantie niet in dagen, maar in uren uit te drukken. Daarmee zou meer recht gedaan kunnen worden aan het grote aantal (deeltijd)werkers voor wie de werktijden zodanig zijn vastgesteld, dat het aantal uren dat per dag arbeid verricht dient te worden, niet constant is.

Ten einde in die behoefte te voorzien wordt voorgesteld een nieuw artikel in te voegen dat de ministers bevoegd verklaart met inachtneming van het overigens bij of krachtens de paragraaf inzake vakantie bepaalde, voorschriften vast te stellen waarbij de vakantie in uren wordt uitgedrukt. Dergelijke voorschriften zullen in acht genomen dienen te worden door de hoofden van diensten, instellingen en bedrijven bij de uitoefening van de bevoegdheid die nadere voorschriften vast te stellen welke in het bijzonder vereist zijn voor een goede functionering van die diensten, instellingen en bedrijven.

Een en ander is opgenomen in artikel I onder G en artikel II onder G.

De overige onderdelen van de artikelen I en II betreffen slechts technische aanpassingen aan de opnemings van de nieuwe artikelen 25a ARAR en 24a AOB.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Rietkerk